

[Søren P. Larsen.]

løshed, som er konstateret. Man har forsøgt med offentlige Arbejder, man har forsøgt med forskellige Boliglove, man har forsøgt med de saakaldte særlige Beskæftigelseslove, om det ikke var muligt at bringe Arbejdsløsheden væsentligt nedad. Vi ved, hvorledes det er gaaet paa hele dette Omraade. Paa Trods af, at Ministeriet med rent Flertal i begge Rigsdagens Ting er i Stand til igennem praktisk Lovgivning at gennemføre, hvad man inden for Regeringen kommer til Enighed om, viser desværre Stigningen i de arbejdsløses Tal, at Ministeriets Beskæftigelsespolitik slet ikke har svaret til de Forventninger, hvormed den blev imødeset, da den i sin Tid blev startet.

De saakaldte særlige Love, Beskæftigelseslovene af 13. April 1938, der var en Videreførelse af en Lovgivning, vi har kendt før, har jo givet grumme smaa Resultater. Jeg hørte i Formiddags, at den højttærede Socialminister var ved at gøre Resultatet op, naar denne Lovgivning var i fuldt Sving. Jeg ved ikke, hvornaar den kommer i fuldt Sving. Lovgivningen blev stadfæstet den 13. April i Fjor, vi har haft Arbejdsløshed nok i det svundne Aar, her er bevilget Statsmidler i et saadant Omfang, at de ikke er opbrugt — men alligevel er det forbavsende faa og smaa Resultater, der er naaet paa dette Omraade med Henblik paa at skabe Arbejde for de Tusinder, som er stødt ud i Ledighed.

Loven af 13. April 1938 giver Tilskud til Nødhjælpsarbejder; hvis en Kommune vil sætte Nødhjælpsarbejde i Gang, kan den hos Staten opnaa et Tilskud paa 40 pCt. af den udbetalte Arbejdsløn. Ved Arbejdsforanstaltninger for de saakaldte langvarigt arbejdsløse erkender man, at den langvarigt ledige, naar han skal have tariffmæssig Betaling, ikke er i Stand til at udføre det samme Arbejde som en arbejdsvant Person, og det har fundet Udtryk derved, at man har forhøjet Statstilskuddet, saaledes at der udbetales et Tilskud paa 50 pCt. af Arbejdslønnen. Tager vi disse to Foranstaltninger og slaar ned en bestemt Dag, vil man se, at for hele Landet var 525 Personer beskæftiget med Nødhjælpsarbejder, og samme Dag var 2 780 Personer beskæftiget som langvarigt arbejdsløse. Det er 3 300 Personer, som det ministerielle Initiativ har givet Beskæftigelse en bestemt Dag. Man kan jo ikke paastaa, at Vinteren lægger sig i Vejen for Jordarbejde, Udearbejde eller Arbejder af den Art. Ministeriet er paa det Omraade endog begunstiget af Vejrguderne i et Om-

fang, som den tidligere Regering havde maattet misunde den, thi for 10 Aar siden havde vi en meget langvarig og meget haard Vinter, der standsede alt Udearbejde. 3 300 Personer beskæftiges ugentlig igennem disse Foranstaltninger, og naar man den samme Dag havde en konstateret Arbejdsløshed paa 144 307, tror jeg, at enhver, selv en Socialdemokrat, vil indrømme, at det er forbavsende lidt, der er naaet ved denne Lovgivning. Det er faktisk kun en Draabe i Havet over for den Ledighed, som findes i Øjeblikket.

Det samme er Tilfældet med Ungdomsforanstaltningerne. Der er Penge nok, og der er ogsaa Ungdomsarbejdsløshed nok, selv om jeg meget vel er klar over, at den Udformning, Loven har faaet, forudsætter, at de unge skal være modne, om jeg maa bruge det Udtryk, for at anbringes ved en saadan Foranstaltning, hvis de ikke selv ønsker at komme der. Der ydes et Statstilskud, som rundt regnet svarer til to Trediedele af det Vederlag, de unge skal have, der sysselsættes med disse Foranstaltninger, og der var den samme Dag 723 Personer i Alderen mellem 18—22 Aar, der var beskæftiget gennem denne Lovgivning. Jeg tør nok paastaa, at hvis denne Lovgivning ikke kunde have været gennemført, fordi et Landstingsflertal havde modsat sig det, er der ikke den fjerneste Tvivl om, at Regeringen med stor Styrke vilde have gjort gældende, at hvis vi kunde faa dette Lovforslag vedtaget og ført ud i det praktiske Liv, vilde Beskæftigelsen hurtigt komme i Gang, og Tusinder og atter Tusinder vilde faa Beskæftigelse ved disse Foranstaltninger. Naar vi ikke engang er naaet op paa, at 4 000 Personer ugentlig sysselsættes ved disse Foranstaltninger, tør jeg paastaa, at saa er det hele denne Lovgivning, der har lidt Skibbrud, og Paastanden om, at den bliver saboteret i Kommuner og i Amsraad, har ikke noget paa sig. Jeg har saa sent som i forrige Uge henvendt mig i Socialministeriet for en fynsk Kommune, som bad om at faa Ministeriets Afgørelse fremskyndet, da man meget gerne vilde have det paagældende Arbejde udført i denne Tid, da man ellers ikke havde Brug for den Arbejdskraft, som fandtes i vedkommende Sogn. Man bad mig om at gaa over i Ministeriet og skynde paa dem, saa at man kunde faa Svar og Arbejdet kunde komme i Gang i April — Maj, thi, skrev man, naar vi naar hen i Foraaret, kan vi sysselsætte de unge med Arbejde paa Markerne, ved Roepasning og den Slags Ting. Jeg tænker ikke, dette er et isoleret Tilfælde. Der er sikkert adskil-